

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/51/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720010486
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6720010486.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. v trestnej veci obžalovaného O. U., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. septembra 2022 o odvolaní obžalovaného O. U. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/93/2020 zo dňa 11.04.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného O. U. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/93/2020 zo dňa 11.04.2022 bol obžalovaný O. U. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. e) Trestného zákona., na tom skutkovom základe, že

dňa 05.10.2019 v čase okolo 04.00 h v O. na ulici E. v blízkosti bankomatu S. banky, fyzicky napadol A. T., nar. XX.XX.XXXX tak, že ho dvakrát udrel päťou do oblasti hlavy, v dôsledku čoho A. T. spadol na zem, čím svojim konaním A. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX/X, O., spôsobil zranenia, a to zlomeninu prednej a bočnej steny čeľustnej dutiny vľavo, zlomeninu vonkajšej steny a spodiny ľavej očnice bez významnejšieho posunu úlomkov, s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 28 dní,

pričom obžalovaný tento skutok spáchal aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš sp zn. 10T 16/19 zo dňa 20.03.2019, právoplatným dňa 31.05.2019, uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Tr. zákona a iné a zároveň bol za obdobný čin kvalifikovaný ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch postihnutý rozkazom Okresného úradu Zvolen, odbor všeobecnej vnútornej správy, sp. zn. OU-ZV-OVVS-2018/015020, zo dňa 22.11.2018, právoplatným dňa 18.01.2019, uložením pokuty vo výške 20 €.

Za to bol obžalovaný O. U. odsúdený podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h) § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému Union zdravotná poisťovňa, a.s., IČO: 36 284 831, so sídlom Karadžičova 10, Bratislava škodu vo výške 1.001,43 Eur (jedentisícjeden eur a štyridsaťtri centov).

Podľa § 288 ods.1 Tr. por. súd poškodeného A. T., bytom O., N. XXX/X odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti citovanému rozsudku, po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní obžalovaný O. U. prostredníctvom svojho obhajcu podal odvolanie, proti všetkým výrokom rozsudku. V písomných dôvodoch odvolania úvodom navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c),) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Zvolen a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol sám vo veci rozsudkom a v plnom rozsahu ho spod obžaloby oslobodil s poukazom na ustanovenie § 285 písm. b) Trestného poriadku, nakoľko skutok nie je trestným činom. Následne uviedol, že sa nemôže stotožniť s výrokovou časťou napadnutého rozsudku a ani s jeho odôvodnením. Predovšetkým vytyka súdu prvého stupňa, že tento rozhodol na hlavnom pojednávaní bez jeho prítomnosti. O termíne hlavného pojednávania sa dozvedel od svojho splnomocneného obhajcu až dňa 7.4.2022, pričom hlavné pojednávanie sa konalo na Okresnom súde Zvolen dňa 11.4.2022. Teda nemal dostatok času na prípravu na hlavné pojednávanie. Prostredníctvom splnomocneného obhajcu na hlavnom pojednávaní predložil doklad o svojej práceneschopnosti, ktorý samosudca vo veci konajúci neuznal. Takýmto konaním súdu došlo k závažnému porušeniu práv obhajoby a samosudca rozhodol bez vypočutia jeho osoby tak, že ho uznal vinným a uložil mu nepodmienečný trest. Považuje za potrebné uviesť, že v prípravnom konaní nevypovedal, čiastočne sa ku skutkovým okolnostiam vyjadril v sťažnosti proti vzneseniu obvinenia a v odpore proti trestnému rozkazu. V ďalšej časti uviedol, že zastáva názor, že nie každé nedorozumenie na verejnosti je možné kvalifikovať ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona. Má za to, že mu nebolo preukázané ani ublíženie na zdraví poškodenému a v tomto smere poukazuje aj na výpoveď znalca z odboru zdravotníctva MUDr. P. V. na hlavnom pojednávaní, ktorý pri svojom výsluchu pripustil aj iný mechanizmus vzniku zranenia než ten, ktorý je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Je pravdou, že on, ako aj poškodený a vo veci vypočutí svedkovia, boli pod vplyvom alkoholu a z toho dôvodu si dovoľuje, tzv. usvedčujúce výpovede poškodeného a svedkov, spochybniť. Na záver uviedol, že sú tu dôvodné pochybnosti, že sa stal skutok, pre ktorý je voči jeho osobe vedené trestné stíhanie a preto v zmysle starej procesnej zásady „In dubio pro reo“ žiada, aby odvolací súd vyhovel odvolaniu a o tomto rozhodol tak, ako je uvedené v petite jeho dôvodov.

Obžalovaný O. U. sa verejného zasadnutia odvolacieho súdu osobne nezúčastnil, pričom písomne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný, ako vo výroku o vine, tak aj vo výroku o treste. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na dôvodoch podaného odvolania. Navrhol, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel a rozhodol tak, ako je to uvedené v petite písomného odvolania.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Úvodom odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok tak, ako bol písomne vyhotovený, spĺňa kritéria obsiahnuté v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. Z jeho dôvodov je totiž zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Súď prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočným spôsobom vysvetlil, k akým zisteniam došiel na základe konkrétnych vykonaných dôkazov, ako tieto

dôkazy hodnotil. Závery súdu prvého stupňa, ktoré v smere skutkových zistení z týchto dôkazov vyvodil, považuje odvolací súd za logické a zodpovedajúce vykonaným dôkazom. Na rozdiel od obhajoby odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval v prerokúvanej veci tak, aby bol náležité zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na svoje rozhodnutie. Taktiež zistil, že všetky dôkazy v prerokúvanej veci boli získané zákonným spôsobom a súd prvého stupňa ich hodnotil jednotlivo aj v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Odvolací súd s ohľadom na skutkové zistenia obsiahnuté vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa, ako sú popísané, vrátane príslušného odôvodnenia napadaného rozsudku a k nemu nadväzujúceho obsahu spisového materiálu zistil, že obecné kritéria vymedzujúce zavinenie obžalovaného boli naplnené, pričom súd prvého stupňa sa s nimi vyrovnal dostatočným spôsobom a odvolací súd ich akceptuje.

K skutkovým okolnostiam odvolací súd konštatuje, že obžalovaný O. U. využil svoje právo vo veci nevykonať. Zo spáchanej trestnej činnosti, je však obžalovaný usvedčovaný výpoveďou poškodeného A. T., ktorý popísal prvotný úder, ktorým ho zasiahol obžalovaný, následne si už detaily nepamätal pre bezvedomie. Taktiež z výpovede svedkyne P. N. vyplýva, že obžalovaný zaútočil na poškodeného opakovanými údermi do oblasti hlavy poškodeného, videla ako poškodený leží na zemi, potom čo sa postavil, následne zase odpadol. Svedkyňa taktiež potvrdila, že videla zranenie na poškodenom (opuchnuté oko) a túto skutočnosť potvrdili aj svedkovia T. X. a H. W..

To že obžalovaný napadol poškodeného je zistiteľné aj z prepisu zvukového záznamu z linky č. 158 zo dňa 05.10.2019 o 04:22, kedy P. U. volala na uvedenú linku a oznámila napadnutie svojho priateľa (poškodeného A. T.) obžalovaným O. U..

K zraneniam a k mechanizmu vzniknutých zranení sa vyjadril v znaleckom posudku P. P. Y. znalec z odvetvia chirurgia - traumatológia, keď uviedol, že poškodený utrpel zlomeninu spodiny očné a zlomeninu prednej steny čeľuste. Zranenia vznikli buď dvomi údermi päťou alebo jedným veľmi silným úderom a to kopnutím. Znalec uviedol ako primeranú dobu liečenia týchto zranení dobu 28 dní.

Vykonaným dokazovaním na súde prvého stupňa bolo bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázané, že skutok sa stal, tak ako je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku a že ho spáchal obžalovaný O. Jambrič, preto sa odvolací súd nestotožnil obhajobou obžalovaného prezentovanou v podanom odvolaní, ktorú považuje za účelovú so snahou zbaviť sa trestnej zodpovednosti.

K právnomu posúdeniu konania obžalovaného odvolací súd uvádza, že žalovaného trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, sa dopustí, kto inému úmyselne ublíži na zdraví. Objektom tohto trestného činu je ľudské zdravie a predmetom útoku je človek. Podľa § 123 ods. 2 Trestného zákona, ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Podmienkami ublíženia na zdraví sú, porucha alebo poškodenie zdravia, objektívna nutnosť lekárskeho vyšetrenia, ošetrovania alebo liečenia, nie na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného, pričom pod pojmom nie na krátky čas sa rozumie doba okolo 7 dní. Trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, sa dopustí kto slovnou alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného a spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523364'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, hoci bol za taký alebo obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený alebo v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý. Objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v konaní páchatela, ktoré môže mať dve formy, a to hrubú neslušnosť alebo výtržnosť, ktorej sa páchatel dopustí verejne alebo na mieste prístupnom verejnosti. Miestom prístupným verejnosti sa rozumie každé miesto, na ktoré má prístup široký okruh individuálne neurčených ľudí a kde sa tiež spravidla zdržiava viac ľudí, takže hrubú neslušnosť alebo výtržnosť môžu

postrehnúť viacerí ľudia, hoci v čase činu tam nemusia byť prítomní. Z hľadiska zavinenia ide v oboch prípadoch o úmyselný trestný čin (§ 15 Tr. zák.).

Odvolací súd sa potom stotožnil s právnou kvalifikáciou skutku, keď súd prvého stupňa po právnej stránke správne posúdil konanie obžalovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pretože inému úmyselne ublížil na zdraví a dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal hoci bol za taký alebo obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a zároveň v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaného, že súd prvého stupňa rozhodol na hlavnom pojednávaní bez jeho prítomnosti, tak odvolací súd ju vyhodnotil ako neopodstatnenú. K uvedenej námietke odvolací súd uvádza, že termín hlavného pojednávania bol stanovený na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.9.2021, ktoré bolo odročené z dôvodu neprítomnosti obžalovaného na termín 11.4.2022. Predvolanie bolo pre obžalovaného expedované 4.3.2022, ktoré obžalovaný ani pri opakovanom doručení odbernej lehoty neprevzal, preto bola táto zásielka uložená na pošte dňom 11.03.2022, keďže obžalovaný v odbernej lehote túto zásielku neprevzal, zásielka sa dňa 31.3.2022 súdu vrátila ako neprebratá v odbernej lehote. V takomto prípade sa má v zmysle ustanovenia § 66 ods. 3 Tr. por. za to, že zásielka bola doručená riadne a včas. Pokiaľ obhajca obžalovaného na hlavnom pojednávaní okresného súdu predložil súdu potvrdenie o dočasnej PN s dobou práceneschopnosti od 08.04.2022 do 13.04.2022, tak táto samotná okolnosť nie je dôvodom na odročenie hlavného pojednávania bez toho, aby súčasne bolo predložené vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že obžalovanému jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na hlavnom pojednávaní, bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby (§ 120 ods. 2 Tr. por.). Takéto vyjadrenie ošetrojúceho lekára v danom prípade nebolo súdu predložené, preto okresný súd postupoval správne, keď za splnenia zákonných podmienok ustanovenia § 252 ods. 2 písm. a), b), c) Tr. por. vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že už predchádzajúce pojednávanie bolo odročené z dôvodu neprítomnosti obžalovaného a konanie obžalovaného považuje už za obštrukciu.

Krajský súd v tejto časti považuje napadnuté rozhodnutie okresného súdu, ale aj jeho postup, ktorý verdiktu predchádzal, za zákonný, nevykazujúci znaky svojvoľie.

Odvolací súd následne preskúmaval výrok o treste a zistil, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34, § 36, § 37, § 38 Trestného zákona dôležité z hľadiska jeho ukladania a to spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, ale i generálnu a individuálnu prevenciu. Odôvodnenie uloženého trestu je v napadnutom rozsudku dostatočné a vecne správne, preto odvolací súd v tomto smere odkazuje na dôvody rozsudku okresného súdu. Okresný súd dospel k správne mu záveru, že v prípade obžalovaného nebolo možné prihliadnúť na žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Tr. zák., pričom správne u obžalovaného aplikoval príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h), Tr. zák., keďže spáchal viac trestných činov. Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Obžalovanému bol v prejednávanom prípade ukladaný úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., pretože sa dopustil dvoch trestných činov a v takom prípade sa ukladá trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. V prípade obžalovaného O. U. druh a výmera trestu boli stanovené zákonným ustanovením § 364 ods. 2 Tr. zák., umožňujúci obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere na šesť mesiacov až tri roky. Na základe modifikovanej trestnej sadzby potom obžalovanému hrozil trest odňatia slobody na 16 mesiacov až 3 roky. Keďže obžalovaný sa predmetnej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, tak v takom prípade je súd povinný v zmysle ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zák. uložiť vymeraný trest ako nepodmienečný. Po zhodnotení všetkých skutočností, majúci význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel aj odvolací súd k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie, obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia nemožno považovať za neprimerane prísny. Uložený trest zodpovedá zásadám ukladania trestov ustanoveným v § 34 a § 38 Trestného zákona a takýto postih páchatela je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia generálnej i individuálnej prevencie. Odvolací súd nezistil pochybenie ani vo výrokoch o náhrade škody.

Na základe z horeuvedeného má krajský súd za to, že prvostupňový súd rozhodol správnym a zákonným spôsobom a preto odvolanie obžalovaného v zmysle ustanovenia § 319 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.